ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΔΙΑΒΑΖΩ εἰς τὸ περιοδικὸν προλήψεως ἀτυχημάτων: «Τὴν 13ην Μαΐου θὰ γίνῃ εἰς τὸ Ἀμβοῦργον μία συγκέντρωσις τῶν παιδιῶν ἀπ' ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει εἰδικότητα στὴν ὁμαλὴ καὶ ἀσφαλῆ ὁδικὴ κυκλοφορία, παίζοντας συχνὰ καὶ καρονικὰ στὰ «πάρκα κυκλοφορίας τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν παιδιῶν», τὰ ὁποῖα ἔχουν ἱδρυθῆ σὲ ὅλες τὶς πρωτεύουσες μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀντιστοίχων ὀργανώσεων προλήψεως ἀτυχημάτων, μὲ τὴν συνεργασία τῶν ἑταιρειῶν πετρελαιοειδῶν καὶ τῶν κατασκευαστῶν αὐτοκινήτων. Ἤδη ἡ διεθνὴς ὀργάνωσις προλήψεως ὁδικῶν ἀτυχημάτων ἔστειλε προσκλήσεις καὶ προγράμματα γιὰ τριήμερη φιλοξενία τῶν παιδιῶν αὐτῶν, μαζὶ μὲ τὸν σύνοδό τους—τὸν γονέα τους, ἢ ἕναν ἀστυνομικὸ τῆς τροχαίας, ἐκπαιδευτὴν εἰς τὰ πάρκα κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγήσεως. Ἡ γερμανικὴ ὀργάνωσις Μπουντεσδερχεσθάχτ ἐδέχθη νὰ ἐπιβαρυνθῆ μὲ τὰ ἔξοδα καὶ παρεχώρησε τὸ σχολικὸ λεωφορεῖο, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπονεμηθῆ στὴν καλύτερη ἐθνικὴ ὁμάδα κυκλοφοριακῆς ἀγωγῆς.

Ἀφαγε πότε θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα συνείδησις ὅτι πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῆ ὁ Ἕλλην ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, διὰ νὰ σώζῃ καὶ τὴν ζωήν του καὶ τὴν ἀρτιμέλειάν του εἰς τοὺς δρόμους ποὺ κυκλοφορεῖ; Πότε θὰ γίνῃ συνείδησις ὅτι ἕνα μέγα μέρος τῶν δυστυχημάτων ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς τοὺς πεζούς;

□

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ μακεδονικῆς ἐφημερίδος ἀποστέλλει πρὸς αὐτὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Εἰς τὸ Κιδωτό, ὁ Ἐλευθέριος Παπαδόπουλος, ἐτῶν 70 καὶ ἡ Ἀναστασία Παπαδοπούλου, ἐτῶν 80, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοὺς εὐχόμεθα ἀνθοσπάρτον τὸν βίον...».

Ἠμποροῦσαν βέβαια νὰ λείπουν αἱ εὐχαὶ περὶ ἀνθοσπάρτου βίου καὶ μάλιστα μὲ ἀποσιωπητικά, ἀλλὰ ὁ ἀνταποκριτὴς ἠθέλησε νὰ εἶναι εὐγενὴς καὶ σύμφωνος μὲ τοὺς τύπους. Τὴν αἰσθήν του ὅμως, τὴν «μπηχτὴν» του δηλαδὴ κατὰ τὴν λαϊκὴν φράσιν, τὴν ἔβαλε μὲ ἐκεῖνα τὰ ἀποσιωπητικὰ εἰς τὸ τέλος τῆς εἰδήσεώς του. Πάντως, εἰς τὸ Κιδωτὸ δὲν συνέβη ὅ,τι καὶ εἰς τὸν Βόλον, εἰς τὸν ὁποῖον τὸν γάμον μιᾶς ἑβδομηντατρεντάρας φουρνάρισσας μὲ ἕνα ἑβδομηντάρη γεωργὸν παρηκολούθησεν ὅλη ἡ πόλις, εὐχομένη:

— Καὶ στὰ ἐγγόνια σας.

□

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ἀριθμομνήμων καταπλήσσει τὴν κωμόπολιν τοῦ Βελεστίνου. Γράφουν ἐκεῖθεν πρὸς ἐφημερίδα τοῦ Βόλου: «Κατάπληξιν προξενεῖ ἡ ἀπέραντος μνήμη, τὴν ὁποίαν διατηρεῖ ὁ μικρὸς υἱός τοῦ συμπολίτου μας Κωνστ. Σαράντη, Σωτήριος, ἐτῶν 15, καὶ μὲ γραμματικὰς γνώσεις πέμπτης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ἡ τεράστια πράγματι μνήμη τούτου συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐνθυμῆται κάθε ἀριθμὸ κυκλοφορίας, τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως μηχανοκινήτων μέσων. Συγκεκριμένως, ὁ ἀνωτέρω μικρὸς γνωρίζει καὶ σοῦ λέγει ἀμέσως τὸν ἀριθμὸ οἱουδήποτε αὐτοκινήτου, μοτοποδηλάτου καὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων τοῦ Βελεστίνου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 128, ἄνευ τοῦ παραμικροῦ λάθους. Ἀλλὰ καὶ οἱονδήποτε ἄλλο μηχανοκίνητον μέσον ἐπισκεφθῆ τὴν κωμόπολίν μας καὶ ἀναγνώσῃ τὸν ἀριθμόν αὐτοῦ διὰ πρώτην φοράν, τὸν διατηρεῖ εἰς τὴν μνήμην του χωρὶς ποτὲ νὰ τοῦ διαφεύγῃ. Δυστυχῶς, ὅμως, ὁ μικρὸς αὐτὸς διέκοψε τὸ σχολεῖον ἀπὸ διετίας καὶ παραμένει ἄνεργος. Ἴσως ἐὰν ἐξηκολούθει τὰ μαθήματά του καὶ πέραν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου νὰ ἐξελίσσετο μελλοντικῶς εἰς ἕνα χρήσιμον διὰ τὴν κοινωνίαν ἄνθρωπον».

Καὶ εἶναι μὲν γνωστὸν ὅτι αὐτὰ τὰ παιδιά—θαύματα, ἢ ἔστω οἱ μικροὶ αὐτοὶ ἀριθμομνήμονες δὲν διατηροῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὴν ἐπίδοσίν των καὶ ὅταν μεγαλώσουν. Ἀσχέτως ὅμως τούτου καὶ τοῦ ἐνδεχομένου νὰ τὴν διατηρήσῃ ὁ μικρὸς ἀριθμομνήμων τοῦ Βελεστίνου, τὸ ζήτημα εἶναι τὸ τῆς φοιτήσεως τοῦ μικροῦ Ἑλληνόπαιδος εἰς τὸ σχολεῖον. Ρητῶς ὁρίζει ὁ νόμος, ὅτι εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ φοίτησις εἰς τὸ δημοτικόν, ἐνῷ ὁ μικρὸς τοῦ Βελεστίνου, ποὺ εἶναι τώρα δεκαπέντε ἐτῶν, διέκοψε τὴν φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον ἀπὸ διετίας καὶ εἶναι, ὡς λέγει ἡ εἴδησις, ἄνεργος. Ἐν πρώτοις, κανεὶς εἰς τὸ Βελεστίνον δὲν ἐλέγχει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου; Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ μικρὸς παραμένει ἄνεργος, διατί δὲν συνέχιζε τὴν φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον; Θὰ μοῦ πῆτε, βέβαια, ὅτι ἐρωτῶν ἀν δὲν ὑπάρχῃ κανεὶς ποὺ νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὸ δημοτικόν, ζητῶ ψύλλους στ' ἄχυρα. Ἀλλὰ τὸ κάμω διὰ νὰ πῶ ὅτι ἡ ἀγραμματωσύνη, ἐν πολλοῖς, ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ὀλιγωρίαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν μας.

□

ΜΕΤΕΔΟΘΗ ἀπὸ τὸ Ἔλος τῆς Λακωνίας μία ἐνδιαφέρουσα εἴδησις: «Δελφὶν ἐξώκειλεν εἰς τὰ ἀβαθῆ τῆς θαλασσίας περιοχῆς Κοκκινιᾶς τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου. Τὸ κῆτος, προφανῶς, εἶχε παρακολουθήσει τὴν μοῖραν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ποὺ εὑρίσκετο εἰς τὰ ἀνοικτὰ τοῦ λιμένος τοῦ Γυθείου».

Καὶ ἔτσι τὸ δελφίνι δὲν ἔπαθε μὲν ὅ,τι ἔπαθαν αἱ τρεῖς φάλαιναι ποὺ ἐξώκειλαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Ρόδον, ποὺ τὰς ἐξώντωσαν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας τὰ συνεργεῖα τοῦ ἐνυδρείου τῆς νήσου, ἔπαθεν ὅμως ὅ,τι παθαίνουν οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι: ἐπιγήγκε κυριολεκτικῶς εἰς τὰ ρηχά. Καὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας οὐδὲ σειρῆνες, οὐδὲ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς νηρηΐδες ὑπάρχουν διὰ νὰ τοῦ ψάλουν ποιητικῶς τὸν ἐπικήδειον, ὅπως θὰ ἐγίνετο εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Θὰ τὸ τεμαχίσουν πεζότατα, διὰ νὰ τοῦ πάρουν τὸ λάδι.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

"ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ,,

ΑΣΥΛΟΝ ΑΝΙΑΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συλλόγου «Κοινωνικὴ Ἀλληλεγγύη» Ἄσυλον Ἀνιάτων προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ ψυγείου KELVINATOR τύπου Κ.Τ.—5 διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἀσύλου.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται τὴν 19—5—65 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6—7 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων (πλατεῖα Παντοκράτορος) βάσει τῶν ὅρων τῆς ἀπὸ 5—5—65 συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν διατάξεων τῆς ὁποίας οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἀσύλου, καθ' ἑκάστην.

Ἐν Πάτραις τῇ 5—5—65
Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Ὁ Σύλλογος Νέων Τεμένης ἀναπτύσσει πλουσίαν δρᾶσιν

Εἰς τὴν Τέμενην ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα χωριὰ τῆς Αἰγιαλείας ὁ Σύλλογος Νέων τοῦ χωρίου «Ἡ Ἕνωσις» ἀναπτύσσει σοβαρὰν δραστηριότητα.

Οἱ φιλότιμοι νέοι τῆς Τεμένης μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Σπύρου Κανελλοπούλου καὶ ὅλων τῶν κατοίκων καὶ συμπατριωτῶν καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες διὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωρίου των, ἀλλὰ καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ σημαντικώτατο αὐτὸ χωριὸ τοῦ κάμπου τοῦ Αἰγίου.

Ἄξιο προσοχῆς καὶ ἐπαίνων εἶναι τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀπερατώσεως τῆς αἰθούσης τοῦ Συλλόγου. Πρόκειται περὶ μιᾶς εὐρυχώρου καὶ καλαισθήτου αἰθούσης 24Χ13 καταλλήλου δι' ἑορτάς, διαλέξεις κλπ.

Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα ὁ Σύλλογος τῶν Νέων ὠργάνωσε χορὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ κτιρίου, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς τοπικῆς πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ χορευσπερὶς ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως προσελεύσεως κόσμου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κεφιοῦ ποὺ ἐπεκράτησε μέχρι πρωΐας. Ἔπαιξε ἡ ὀρχήστρα Λευτεριώτη. Κατὰ τὴν χορευσπερίδα ὁμίλησε καταλλήλως ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ἀνδρέας Καρακάσης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ἀνδρέαν Καρακάσην, Ντίνον Καρακάσην, Βασίλειον Δοῦβρον, Γεώργιον Λουκόπουλον, Τάκην Λουκόπουλον, Ἡρακλῆν Λουτσόπουλον, Μίμην Λουτσόπουλον, Βασίλειον Παπαγιαννόπουλον, Γιάννην Τσιλίκην, Γεώργιον Χριστίδην, Βασίλειον Γεωργόπουλον καὶ Ἀργύριον Κουτσῆν.

Πρόκειται περὶ ἑνὸς συλλόγου ὑποδειγματικοῦ διὰ τὴν περιοχὴν ποὺ τοῦ ἀξίζει κάθε συμπαράστασις.

Αἴγιον — Α. Μ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΑΝΘΟΥΛΑΣ ΖΟΛΔΕΡ: «Γαλάζια φυγή»

ΥΠΟ ΘΩΜΑ ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ

Ἡ κ. Ζόλδερ μὲ τὴ «Γαλάζια φυγὴ» μᾶς χαρίζει τὴν 6η ποιητική της συλλογή.

Ὅπως στὶς περισσότερες συλλογές της, διατηρεῖ κι' ἐδῶ μιὰ κάποια προτίμηση στὸν ἐλεύθερο στίχο, ἴσως γιατὶ τῆς προσφέρεται καλύτερα γιὰ τὸ φιλοσοφικὸ ἀντίκρυσμα προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ἀρχίζει μὲ ποιήματα ἀφιερωμένα στὴ Δελφικὴ Ἰδέα, γιατὶ ἡ ποιήτρια κατέχεται πάντα ἀπὸ μιὰ ἀρχαιολατρεία καὶ μιὰ Ἑλλαδικὴ φυσιολατρεία θὰ ἔλεγα.

Μεθυσμένη ἀπ' τὸ νερὸ τῆς Ἑλλάδας πέτρας, προσδοκεῖ τὴν κάθαρση τῶν λαῶν. Ζῆ τὴν Δελφικὴ Εἰρήνη.

Ἀπ' τὴ Ρόδο φθάνει στὴ Λέσβο, νὰ ξαποστάσῃ ἐκεῖ τὴν αἰχμάλωτη μνήμη της, νὰ νοιώσῃ κάτι ἀπ' τὸ Σαπφικὸ ρίγος. Καὶ τὸ τέρμα, ἡ Εὐρώπη.

Εἶναι θαρρεῖς ἕνα ποιητικὸ ταξιδιωτικὸ χρονικό. Τὸ βουνό, ἡ θάλασσα, ὁ οὐρανός, μιὰ πόλη, ὁ ἔρωτας, ὁ ἄνθρωπος προσκαλοῦνε τὴ μνήμη καὶ μένει μονάχα αὐτὸ ποὺ πέρασε ἀπ' τὰ μάτια κι' ἄστραψε, ποὺ ἕνοιωσε ἡ καρδιὰ καὶ σκίρτησε κι' ἔπειτα χάθηκε σὰν ὄνειρο ἀπαλὸ καὶ γαλάζιο.

Στὰ «ἐνδόμυχα» ὑπάρχει ἡ πλημμύρα τοῦ στοχασμοῦ καὶ τῆς θύμησης, μὲ τὴν παντοτεινὴ δόνηση τῶν περασμένων ἐρωτικῶν στιγμῶν, ποὺ τὴν περιτριγυρίζουν σὰν χαρωπὸ μελίσσι κι' ἄς τὶς πῆρε μαζί του ὁ χρόνος...

Τὸ εἶπα κι' ἄλλοτε, πὼς προτιμῶ τὴν ποίηση τῆς κ. Ζόλδερ στὰ «Σαπφικὰ» ἐκεῖ ποὺ γίνεται πιὸ θερμὴ καὶ πηγαία.

Ὦ, τὸ στόμα καὶ τὰ χείλη
καὶ τὰ μάτια π' ὅλο καίνε,
τὰ μιατάκια σου τὰ χείλη
σὰ λαμπάδα... νὰ μὲ καίνε.

ΘΩΜΑΣ Π. ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ποῦ φωνίζεις γραφικὴν ὕλην καὶ ἔντυπα Κώστα;

—Ποῦ ἀλλοῦ, στὰ Βιβλιοπωλεῖα

ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68

Βρίσκω ὅ,τι ζητήσω σὲ καλὲς ποιότητες.

«ΛΑΪΚΑ ΛΑΧΕΙΑ»
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32
ΠΑΤΡΑΙ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ «ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ» ΕΙΣ ΨΑΡΟΦΑΪ

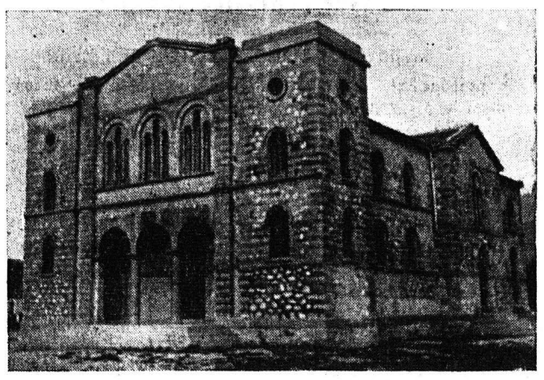

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9ην τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ ὥραν 7ην πρωϊνὴν, θὰ τελεσθοῦν τὰ ἐγκαίνια εἰς τὸν νέον ἱερὸν ναὸν «Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου» Ψαροφαΐου, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου, ὅστις καὶ θὰ κηρύξῃ τὸν Θεῖον Λόγον.

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ πιστοὶ τῆς πόλεως ὅπως παρακολουθήσουν τὴν σπανίαν ὅσον καὶ μεγαλοπρεπῆ αὐτὴν τελετήν.

Συγκοινωνία τακτικωτάτη ἐκ τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ Γούναρη (λεωφορεῖα Νο 10).

(Ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Τὸ χορόδραμα ΡΕΝΑΣ ΚΑΜΠΑΛΑΔΟΥ τὸ ὁποῖον θὰ ἐμφανισθῆ Σάββατον καὶ Κυριακὴν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Τὴν ὀργάνωσιν ἔχει ἀναλάβει ἡ Περιηγητικὴ Λέσχη, ὅπως ὅλες τὶς μεγάλες ἐκδηλώσεις

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΕΝΑ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

ΜΑΓΙΟ. Μιὰ ἐκπληκτικὴ σειρὰ μοντέρνων μαγιὸ ποὺ λανσάρονται τώρα στὴν Εὐρώπη γιὰ τὴν πρώτη βουτιὰ τοῦ καλοκαιριοῦ...

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ ΨΑΡΕΜΑ. Τὸ σπὸρ γιὰ τοὺς τολμηροὺς. Τὸ σύγχρονο σπόρ γιὰ τοὺς λάτρεις τοῦ μαγευτικοῦ βυθοῦ τῆς θάλασσας.

ΠΛΕΚΤΑ ΣΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ. Ἡ ὡραιότερη καινοτομία τῆς χρονιᾶς. Δαντελένια καὶ μοντέρνα πλεκτὰ πάνω ἀπ' τὸ μαγιό σας!

ΕΝΑ ΔΙΠΤΥΧΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΑΠΟΡΑΣΤΕ ΚΟΜΜΩΣΗ! Γυναίκες, σωθήκαμε! Μὲ τὶς φυσικώτατες περοῦκες ποὺ κατασκευάζονται τώρα, στὴν Ἀθήνα λυτρωνόμαστε ἀπ' τὸ ἄγχος τῶν ἀχτένιστων μαλλιῶν.

ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ... Περιποιηθῆτε τὰ πόδια σας, ποὺ σὲ λίγο θὰ εἶναι ὁλόγυμνα, ἐκτεθειμένα στὸ χάδι τοῦ καλοκαιρινοῦ ἡλίου ἀλλὰ καὶ στὰ βλέμματα ὅλων!

ΚΑΤΙ ΟΜΟΡΦΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΡΟΥΛΑ ΣΑΣ

ΕΝΝΕΑ ΟΜΟΡΦΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ. Γιὰ κοριτσάκια μέχρι 10—12 χρόνων. Τόσο χαριτωμένα ὅσο καὶ ἁπλᾶ. Τόσο μοντέρνα ὅσο καὶ κλασικά. Θὰ τὰ φάψετε μόνες, εὐκολώτατα!

ΕΛΚΥΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

ΒΙΒΑ ΜΑΡΙΑ! Ἡ ταινία—σόκ ποὺ ἀγωνίζεται νὰ «γυρίσῃ» ἕνας διάστημος σκηνοθέτης μὲ τὶς δύο ἀτομοβόμβες τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου: ΜΠΑΡΝΤΟ καὶ ΜΟΡΩ...

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ. Στὴ σειρὰ «γοητευτικὰ ταξίδια σ' ὅλο τὸν κόσμο», ἡ γραφικὴ χώρα τῶν δύο ἀνοίξεων, ἡ ὄμορφη εὐρωπαϊκὴ ἀκτὴ τοῦ ἡλίου, ποὺ βλέπει στὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανό.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΤΕΥΧΟΣ, ΣΕΛΙΔΕΣ 164

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ - ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

GENEVIEVE FOSTER — 1809 - 1865

Τὸν καιρὸ τοῦ ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

8ον

Ἡ συμφορὰ τοῦ Ναπολέοντος στὴ Ρωσία, ἔνωσε ὅλους μαζὶ τοὺς ἐχθρούς του. Τοὺς ἔδωσε τὴν ἐλπίδα πὼς τώρα, ποὺ εἶχε σκορπίσει ὁ θοῦλος τῆς τάχα ὑπεράνθρωπης δύναμης τοῦ Κορσικανοῦ κατακτητῆ, ὁ μέγας τὴν ὥρα ἐκείνη ἀκατανίκητος στρατηλάτης θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ κτυπηθῆ μιὰ γιὰ πάντα. Ἔτσι κι ἔγινε. Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1814, κυκλωμένος ἀπὸ ἐχθρικὰ στρατεύματα ἀπὸ παντοῦ, προδομένος ἀπὸ μερικοὺς στρατηγοὺς κι ὑπουργοὺς του, ὁ Ναπολεών, ὁ «ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου», ὁ πιὸ δυνατὸς ἡγεμόνας τῆς ἐποχῆς του, ἐπὶ τέλους ἔπεφτε.

Δυὸ μῆνες, εἶχε καταφέρει μὲ ἀστραπιαῖες ἀποφάσεις καὶ γρήγορες κινήσεις νὰ συγκρατήσει τὴν εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν ποὺ διαβαίνανε τὰ σύνορα ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα: Ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα, μὲ 100.000 Ἄγγλους, ὁ Οὐέλλιγκτον ποὺ ἀπὸ καιρὸ εἶχε πάει στὴν Ἱσπανία νὰ βοηθήσει τὴν ἐξέγερση κατὰ τῶν Γάλλων. Στὸ Ρῆνο, κτυποῦσε ὁ Μπλύχερ μὲ τοὺς Πρώσσους του, κι οἱ στρατιῶτες τοῦ Τσάρου ἀκολουθοῦσανε. Ἀπ' τὰ νοτιοανατολικὰ, μπαίνανε οἱ Αὐστριακοί. Ὅλοι μαζί, ἕνα ἑκατομμύριο στρατιῶτες, βαδίζανε κατ' ἐπάνω του, μὲ στόχο τὸ Παρίσι.

Καθὼς πλησιάζανε οἱ σύμμαχοι στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία—Λουΐζα πῆρε τὸ διάδοχο, τριῶν χρονῶν παιδάκι, κι' ἔτρεξε ν' ἀνταμώσῃ τοὺς συμπατριῶτες της. Ποτὲ πιὰ ὁ Ναπολεὼν δὲν θὰ ξανάβλεπε τὸν γιό του. Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ μέτωπο γιὰ νὰ κρατήσῃ τὴν πρωτεύουσα, ἔμαθε πὼς ὁ ἐχθρὸς τὸν εἶχε προλάβει. Στὸ δρόμο πληροφορήθηκε πὼς οἱ στρατηγοὶ εἶχανε καταθέσει τὰ ὅπλα, πὼς ἡ αὐτοκράτειρα τὸν εἶχε ἀπαρνηθεῖ. Ἡ κυβέρνηση τὸν εἶχε προδώσει. Τὸ Παρίσι εἶχε παραδοθεῖ. Ἡ αὐτοκρατορία εἶχε καταρρεύσει. Ἦταν χαμένος.

Ἀποτραβήχτηκε στὸ Φονταινεμπλώ, περιμένοντας ν' ἀποφασίσουν οἱ νικηταὶ γιὰ τὴν τύχη του. Μιὰ μέρα ζήτησε τὰ πιστόλια του, ἀλλὰ τὰ βρῆκε ἀδειανά. «Ἡ αὐτοκτονία», γύρισε κι' εἶπε στὸν ὑπηρέτη του, «εἶναι ὁ θάνατος τοῦ χαρτοπαίκτη. Ἐγὼ εἶμαι καταδικασμένος νὰ ζῶ». Στὶς 4 Ἀπριλίου 1814, ὕστερ' ἀπὸ μερόνυχτα ἀγωνίας, ὑπέγραψε τὴν παραίτησή του, ὅπως τὸ θέλανε οἱ Σύμμαχοι. Τώρα ἔπρεπε νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Ἔλβα, ἕνα νησάκι στὴν Μεσόγειο κοντὰ στὴν Ἰταλία, ποὺ εἶχε ὁρισθεῖ σὰν τόπος ἐξορίας του. Δὲν τοὔμεινε τίποτ' ἄλλο παρὰ ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴν παλιὰ Αὐτοκρατορικὴ Φρουρά, ποὺ τοῦ εἶχε μείνει πιστὴ μέχρι τέλους. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς στρατιῶτες τὸν εἴχανε ἀκολουθήσει στὴ νίκη ἐξῆντα φορές!

«Στρατιῶτες, τοὺς εἶπε, στρατιῶτες μου, ποὺ μοῦ μείνατε πιστοί, δεχθῆτε τὶς εὐχαριστίες μου. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω ἕναν - ἕναν, θὰ φιλήσω ὅμως τὸν στρατηγό σας. Παιδιά μου, ἔχετε γειά!». Ὕστερα φίλησε τὴ σημαία κι' ἀνέβηκε στ' ἁμάξι. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς σκληροὺς πολεμιστὲς κλαίγανε σὰν γυναίκες ἀπ' τὴ συγκίνηση γιατὶ ἔχαναν τὸν αὐτοκράτορά τους — τὸν «Μικρὸ Δεκανέα» ὅπως τὸν λέγανε χαϊδευτικά. Τὸ παρατσούκλι αὐτὸ τοῦχε μείνει ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἤτανε ἕνας κοινὸς ἀξιωματικός. Καθὼς ὅμως ἡ πομπὴ μὲ τὸν Ναπολέοντα περνοῦσε τὰ χωριά, ἀκούστηκαν πολλὲς κατάρες κι' ἀπειλὲς ἀπ' τὶς χαροκαμένες μάνες, ἀδελφὲς καὶ γυναίκες ποὺ εἴχανε χάσει τὸν ἄνθρωπό τους στοὺς πολέμους τοῦ Ναπολέοντος. Πολλὲς φωνάζανε «σκοτῶστε τὸν τόν φονιά, τὸν τύραννο, τὸν κακὸ δαίμονα». Τόση ἦταν μάλιστα ἡ ἀγανάκτηση κι' ἡ κατακραυγή, ποὺ ὁ Ναπολέων ὑποχρεώθηκε νὰ μασκαρευτῆ. Μὲ στολὴ αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ, πρωσσικὸ πηλήκιο, καὶ ρωσσικὸ μανδύα, ὁ Ναπολέων μπῆκε στὸ καράβι γιὰ τὸ νησάκι τῆς Ἔλβας.

Στὸ Παρίσι οἱ Σύμμαχοι ἀνέβαζαν στὸ γαλλικὸ θρόνο, τὸν Λουδοβίκο ΙΗ'. Ἦταν ἕνας γέροντας καὶ νωθρὸς ἄνθρωπος ἑξῆντα χρονῶν, ἀδελφὸς τοῦ βασιλιᾶ ποὺ εἶχανε ἀποκεφαλίσει τὸ 1793 οἱ Γάλλοι ἐπαναστάτες.

XI

Ἡ τελευταία ἀναλαμπὴ τοῦ Ναπολέοντος. Τὸ Συνέδριο τῆς Βιέννης κι' ἡ Ἱερὴ Συμμαχία

Ὅταν ὁ Ναπολέων βρέθηκε ἐξόριστος στὴν Ἔλβα, οἱ ἀντιπαλοί του νόμισαν ὅτι εἶχαν ἀπαλλαγεῖ ἐπὶ τέλους ἀπ' αὐτόν. Τώρα ἐπὶ τέλους εἶχε φτάσει ἡ ὥρα ποὺ τόσο προσμένανε οἱ βισαλήδες τῆς Εὐρώπης γιὰ νὰ κανονίσουν τὰ ζητήματα μὲ τὸν τρόπο ποὺ αὐτοὶ θέλανε. Τώρα θὰ μοιράζανε τὴν Εὐρώπη ὅπως αὐτοὶ ἐνόμιζαν πὼς ἔπρεπε νὰ γίνῃ.

Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ μαζεύτηκαν νὰ συνεδριάσουν στὴ Βιέννη, τὴν πρωτεύουσα τῆς Αὐστρίας, βασιλιάδες, ἀρχιδοῦκες, πρίγκηπες, ὑπουργοὶ καὶ διπλωμάτες. Ποτὲ δὲν εἴχανε μαζευτεῖ τόσοι «ἐπίσημοι» σὲ μιὰ πόλη. Φτερὰ πολύχρωμα, χρυσὰ γαλόνια, διαμάντια καὶ μεγάλες στολές, φεντιγκότες καὶ ψηλὰ καπέλα· ἡ Βιέννη ἄστραφτε, κι' ὁ πληθυσμός, θαμπωμένος ἀπὸ τόσες ἐπίσημες ἐμφανίσεις, ἄκουγε μ' εὐχαρίστηση τὶς ὀρχήστρες καὶ μάθαινε μ' ἐνδιαφέρον τὰ κουτσομπολιὰ γιὰ τὶς δεξιώσεις καὶ τοὺς χορούς.

Ἕνας ἄνθρωπος ὅμως σίγουρα δὲν εἶχε θαμπωθεῖ· κι' αὐτὸς ἦταν ὁ Μπετόβεν. Ὁ Μπετόβεν, ὁ ἐγάλος Γερμανὸς μουσουργός, θὰ εἶχε ἐξάπαντος γι' αὐτὰ ὅλα τὴν ἴδια γνώμη μὲ τὸν Γκαῖτε, τὸ μεγαλύτερο γερμανὸ ποιητή, ποὺ εἶχε πεῖ: «Οἱ βασιλιάδες πρέπει νὰ κάνουνε τόπο σὲ μᾶς, ὄχι ἐμεῖς σ' αὐτούς».

Ὁ Μπετόβεν ἔζησε πολλὰ χρόνια στὴ Βιέννη σὲ μιὰ ἀφτωχικὴ σοφίτα κι' οἱ γείτονες τὸν εἴχανε ἀναγνωρίσει τὴ μεγαλοφυΐα του καὶ τρέχανε νὰ τὸν